

Naloge Rdečega križa v maju in juniju

Kako razvijana je dejavnost RK smo skušali predstaviti v dosedanjih prispevkih, ki ste jih občani lahko prebrali. V tem in naslednjem mesecu nas čaka kopica nalog, ki jih brez vašega sodelovanja ne bomo mogli izvesti.

26. maja bomo zbirali oblačila

Pred nami je teden RK, ki poteka med 8. in 15. majem. Obeležili ga bomo z zbiranjem denarja in zaključno akcijo zbiranja oblačil 26. maja kar je že tradicionalno. Denarni prispevki se bodo zbirali s predajo vrednostnih zahvalnih kuponov v vrednosti: 500.-, 1.000.-, 5.000.- in 20.000.- din. Zbrana denarna sredstva bomo poslali v humanitarne namene po programu dejavnosti RK. Denarne prispevke bodo zbirali aktivisti RK po gospodinjstvih, delovnih organizacijah, zasebnih obrtnikih, itd., zato bo 50 odstotkov teh sredstev ostalo za dejavnost KO RK, ostalih 50 odstotkov pa bo razdeljenih: 5 odstotkov za RKJ, 15 odstotkov za RKS in 30 odstotkov za dejavnost OO RKS. Glede na težke gospodarske prilike se zavedamo zahtevnosti naših pričakovanj, kljub temu pa apeliramo na vas, odzovite se s prispevki in omogočite na ta način, da bomo lahko pomagali tistim, ki živijo v resnično najtežjih pogojih. Svoje prispevke lahko nakažeš tudi neposredno na žiro račun OO RKS Ljubljana Vič-Rudnik štev.: 50101-678-51360. Sodelujte tudi pri zbiranju oblačil dne 26. maja.

Druge dejavnosti v tem času so: sprejem mladih članov in mladine v vrste RK, republiška proslava dne 7. maja v Cankarjevem domu, ki se je bodo udeležili najzaslužnejši krvodajalci in organizatorji krvodajalstva ob 35-letnici prostovoljnega krvodajalstva in 125-letnici RK, občinsko proslavo prostovoljnega krvodajalstva bomo imeli 4. junija, 20. maja pa bomo imeli občinsko preverjanje znanja prve medicinske pomoči ekip

CZ, ki jih usposabljam priznani strokovnjaki pod organizacijsko taktko RK. Še bi lahko naštevali, saj nas od 13. do 15. maja čaka vsakoletno srečanje s prostovoljnimi krvodajalci iz italijanskega pobratenega mesta Parme, katerih gostitelji smo to leto Občinski odbori z osrednjim organizacijo Komisije pri MO RKS Ljubljane.

Ob tej priliki bi se radi zahvalili vsem delovnim organizacijam, ki so s svojimi solidarnostnimi prispevki omogočili, da bo tudi to leto srečanje nemoteno potekalo. Kot posebnost srečanja s krvodajalci Parme je izredna krvodajalska akcija, ki bo dne 14. maja na Zavodu za transfuzijo v Ljubljani in se je bodo udeležili tako gostje iz Parme kot naši prostovoljni krvodajalci.

Ob zaključku tega poročila bi vas radi seznanili z rezultati akcije RK »Združeni za mir«, v kateri so sodelovali vse osnovne šole v naši občini. Srednje šole se k akciji niso odzvale. Občinska komisija pri OO RKS Ljubljana Vič-Rudnik je na republiški natečaj poslala dva literarna prispevka: učenke Karmen Novak iz Osnovne šole Vrhovci, 4.c. in Tine Jevnikar iz Osnovne šole Marjan Novak-Jovo, 6.b. in več likovnih prispevkov, ki smo jih letos prejeli v resnično množičnem številu. Iz vsake starostne skupine smo poslali po tri risbice. Na žalost nepodpisanih prispevkov nismo mogli upoštevati. Več likovnih izdelkov smo razobesili v ZD Vič in ZD Rudnik na šolskem in predšolskem disperziju. Najboljši prispevki so bili razstavljeni po republiškem izboru dne 7. maja v Cankarjevem domu.

Ni torej malo nalog pred nami, vendar smo pričakovali, da bomo z vašo pomočjo in prizadevnostjo naših mladih članov RK in aktivistov RK, uresničili zastavljene obveznosti.

Občinska organizacija RKS Ljubljana Vič-Rudnik

17. maj 1988

USPEHI IN TEŽAVE GASILCEV

Slabe zveze z brigado in industrijo

nem roku, pa čeprav imajo še garancijo. Tudi v industrijskih gasilskih društih (!) niso vzpostavili toliko postaj, kot smo bili dogovorjeni.«

Vam je v Ljubljani uspelo izpeljati zadolžitev X. kongresa Gasilske zveze Slovenije o 600 IGD v Sloveniji?

»Ne. Kot že veste imamo v vseh petih občinah le 23 IGD. V delovnih organizacijah očitno menijo, da bi ob požarih lahko primerno ukrepale gasilske enote civilne zaščite ali pa se zanašajo na poklicno brigado in bližnja gasilska društva. V Ljubljani na srečo že dalj časa nismo imeli katastrofalnega požara, a takrat bo ideja o industrijskih gasilskih društih žal spet prepozna.«

Je med prostovoljnimi (nepoklicnimi) in poklicnimi gasilci ljubljanske brigade primerena povezava?

»Vsi operativci se zavedamo, da bi moralo biti sodelovanje med člani gasilskih društev in brigado Ljubljana boljše in na višjem organizacijskem in strokovnem nivoju. Na vseh sejah štaba operative smo razpravljali o tem, vendar nismo dosegli premika pri tem. Že upeljano dežurstvo gasilskih društev v domačih gasilskih domovih ter stalna povezava z brigado tudi v drugih ozirih, je v minulem letu močno nazadovala. Upamo, da bo z rešitvijo kadrovskih zagat v brigadi postala ta resnični nosilec požarnega varstva v našem mestu, seveda podprtja z nekaj tisoč prostovoljnimi gasilci v 102 krajevnih in 23 IGD.«

Kako boste ljubljanski gasilci sodelovali na XI. kongresu Gasilske zveze Slovenije od 17. do 19. junija v Celju?

Pred kongresom se bomo dogovorili za vsebinski nastop naših delegatov v razpravah ter za enoten izgled 4 ešalonov gasilcev in gasilk v zaključnem mimohodu. Želimo, da bi kongres v ponos vsem članom organizacije, ki uporablja za predstavljanje v javnosti in za pozdrav med člani geslo: NA POMOČ!«

STANE JESENOVEC

Z OBČINSKEGA TEKMOVANJA MLADIH GASILCEV V ROBU

Gasilske veščine terjajo prave mojstre

Najbrž ga v nedeljo, 8. maja na igrišču v Robu ni bilo vidnejšega predstavnika našega gasilstva, ki se mu ne bi kar smejalo ob pogledu na pisano mladež, ki se je zgurnila: Kar rekordnih 47 ekip pionirjev-gasilcev iz vse naše občine se je namreč tega dne zbral tu na letošnjem izbirnem gasilskem tekmovanju, ki predstavlja pravzaprav nekakšen izkupiček celoletnega dela našega gasilskega podmladka.

Kot je že v navadi, so bile tudi to pot tekmovalne skupine razdeljene na starejše in mlajše pionirje in pionirke (na skupino A od 7 – 10 let in skupino B od 10 – 14 let), pri čemer so se starejši pomerili v običajni suhi vaji z motorno brizgalino in v metu vrvi, mlajši pa (živi) vaji z vetrovko ter v štafeti. Po pričakovanju je seveda znova največ pozornosti pritegnila vaja z motorko, ki je že najbolj približala pravo gasenje in ki seveda vključuje tudi največ zahtevnih elementov.

»Tekmovalne discipline so v celem prilagojene starostnim skupinam pionirjev,« je pojasnil tekmovalne kriterije Franc Vrbinc, predsednik Mestne gasilske zveze. »...Na ta način počasi dobivamo nove made gasilce, iz katerih bo nekoč zrastlo toliko in dobroh članov.«

Spretnost mladih gasilcev, še bolj pa namen samega tekmovanja je pohvalil tudi poveljnik MGZ Jože Vidmar: »Po občinskih gas. zvezah zadnje čase še posebej vspodbujamo pionirske ekipe s posebnimi medaljami. Te učinkovito privabljajo pionirje v gasilske vrste, zato jih pripravljamo tudi za končna tekmovanja na nivoju Mestne gasilske zveze.«

Ciril Ropret, predsednik OGZ, pa je dejal: »To tekmovanje poteka predvsem v znamenu 25. maja – Tito-vega rojstnega dne in XI. kongresa GZ Slovenije. Letos namreč mineva ravno osem let, odkar se je Tito poslovil od nas, vendar pa med pionirji ostaja še naprej nepozaben.«

Seveda se je na tekmovanju tu pa tam tudi zataknilo. To je bilo ob tako veliki udeležbi neogibno. »Prostorski in vremenski pogoji za tekmovanje so sicer idealni, vendar pa vsa društva niso upoštevala razpisa, ampak so se prijavljala še tudi potem, ko je že potekel rok za prijava,« je potopal na edino pomankanljivost srečanja poveljnik OGZ Franc Zalar. »To nam zdaj nujno povzroča težave pri prehrani, pa tudi pri organizaciji samega tekmovanja.«

Sami mladi udeleženci tekmovanja si s tem seveda niso belili las. Te je docela prevzela vročica neposredne konkurenčnosti, še bolj pa nestrnega pričakovanja končnih rezultatov. »Tokrat sem že četrtek na takšnem tekmovanju in moram priznati, da vsakič rad grem,« je bil ves vesel in živahn Robi Šusteršič iz gasilske desetine Horjul. »Seveda mi je še najbolj všeč razglasitev, ko nestrnno čakamo, kateri bomo. Naspoloh sem zelo rad gasilcem, to pa nenažadnje tudi zato, ker na veseljeha nosimo svoj prapor.«

REZULTATI: Pionirje A: 1. Rudnik, 2. Jezero, 3. Lavrica; pionirji A: 1. Vič, 2. Škrilje, 3. Šentjur; pionirje B: 1. Dolnje Retje, 2. Iška vas, 3. Brdo; pionirji B: Rudnik, 2. Dobrova, 3. Horjul.

BRANKO VRHOVEC

Še zadnja navodila pred pogozdovanjem

Uspel naravoslovni dan

Osnovna šola v Horjulu je v sodelovanju z Gozdnim gospodarstvom Ljubljana enota Horjul, pripravila za učence osnovnih razredov zanimiv in pester naravoslovni dan.

Boris Tomec, revirni gozdar, je učencem najprej spregovoril o varstvu gozdov ter skrbi zanje ter jim pokazal, kako pravilno sadimo smrečice.

Za tem so učenci krepko zavihali rokave in posadili okrog tisoč smrečic. Denar, ki so ga s tem zaslužili, bodo porabili za zaključno ekskurzijo.

FRANCE BRUS

nje virusa med njimi praktično še neznano; ča pa do bolezni pride, se pa seveda tudi pri njih konča s smrtjo.

Nagel prodor bolezni

Strokovnjaki z epizootiološkega vidika razlikujejo dve vrsti stekline: urbano ali pasjo steklino, ki jo prenašajo psi, in steklino divjih živali (imenovano tudi sličljivo), ki jo prenašajo lisice, redkeje pa tudi jazbeci in kune.

Po drugi svetovni vojni se je začela sličljiva steklina širiti s Poljske proti Zahodu. Preplavila je domala vso srednjo Evropo in do leta 1968 dosegla Francijo in Švico. Boleznen je napredovala tudi od 40 do 100 km na leto, pač odvisno so lisice populacije.

V Sloveniji pa smo prvo steklo lisico odkrili septembra 1973 in sicer v severovzhodnem delu Prekmurja. Boleznen se je počasi širila tudi proti zahodu in jugu, vendar reke Mure ni prekoračila. Zato pa je bil toliko nevarnejši val stekline, ki je pljusknil k nam iz sosednje Avstrije. Ta je bila v letih 1977 in 1978 močno okužena. Take se je že januarja 1979 boleznen pojavila v Ratečah, že junija istega leta pa na Jesenicah. Skupno je bilo v letu 1980 tako v Sloveniji okuženih že 29 občin. Strokovnjaki so med 3.414 živalmi, kolikor so jih tedaj preiskali, odkrili kar

807 steklih lisic, 24 srn, 12 jazbecov, 1 kuno in 5 dihorjev. Od domačih živali pa so ugotovili steklino pri 3 psih, 9 mačkah in 5 govedih.

Na območju naše občine se je steklina pojavila zlasti po letu 1983 in sicer največ okrog Rakitne, Golega, Zapotoka, Vnajnjih Goric in Goričice. Pred velikim »udarom« v prvih mesecih leta 1984 so na območju ljubljanskih občin lani organizirali kar 12 akcij za preprečevanje in zatiranje stekline, od tega 5 samo v naši občini. Pri tem je bilo pokončanih 53 potepuških psov in takšnih psov, ki so prišli v stik s steklo lisico, ter 40 potepuških mačk.

Žal pa še vedno ni urejen odvoz uplenjenih lisic, ki jih sumijo, da imajo steklino. Zagotoviti bi bilo treba neškodljivo odstranjevanje in prevoz teh živali v izkozevanje, tako kot pa določa zakon. Za to je pristojna veterinarska higienska služba, ki pa še vedno ni zadostno opremljena (nima na primer zank in košar za lov v naseljih). Za zdaj je na voljo le strelno orožje. Vendar pa z rešitvijo nikar niso zadovoljni tudi lovci, češ da naj bi sami dostavljali pokončane sumljive živali v izkozevanje. Čas je, si najbrž mislimo, da se tudi tu kaj ukrene, saj bo tudi to prispevalo vsaj kanček k nadaljnemu boju proti steklini.

Konec. Pripravil: Branko Vrhovec

Kako nad steklino? (II.)

(nadaljevanje)

Zmotno je mnenje, da so za steklino enako dovtetne veje vrste živali. Najbolj so dovtetne lisice, volkovi in šakali, nekaj manj pa mačke, govedo in glodlaci in še nato sledijo psi, koze ovce in konji. Občutljivost na boleznen je odvisna od večih faktorjev: v prvi vrsti od količine in virulencije virusa, ki pride v rano, pa tudi od mesta samega ugriza in starosti živali.

Med mesojedimi živalskimi vrstmi, ki so glavni prenašalci stekline, se boleznen razvija, kot ugotavljajo, samo tedaj, če je gostota njihove populacije dovolj velika. Za lisice, na primer, so različni raziskovalci ugotovili, da mora biti populacijska gostota najmanj 2 živali na 1000 ha. Rastlinojede živali, tako divje kot domače, pa so za ohranjanje infekcije verige nepomembne, ker je prenaš-

anje virusa med njimi praktično še neznano; ča pa do bolezni pride, se pa seveda tudi pri njih konča s smrtjo. Strokovnjaki z epizootiološkega vidika razlikujejo dve vrsti stekline: urbano ali pasjo steklino, ki jo prenašajo psi, in steklino divjih živali (imenovano tudi sličljivo), ki jo prenašajo lisice, redkeje pa tudi jazbeci in kune. Po drugi svetovni vojni se je začela sličljiva steklina širiti s Poljske proti Zahodu. Preplavila je domala vso srednjo Evropo in do leta 1968 dosegla Francijo in Švico. Boleznen je napredovala tudi od 40 do 100 km na leto, pač odvisno so lisice populacije.

V Sloveniji pa smo prvo steklo lisico odkrili septembra 1973 in sicer v severovzhodnem delu Prekmurja. Boleznen se je počasi širila tudi proti zahodu in jugu, vendar reke Mure ni prekoračila. Zato pa je bil toliko nevarnejši val stekline, ki je pljusknil k nam iz sosednje Avstrije. Ta je bila v letih 1977 in 1978 močno okužena. Take se je že januarja 1979 boleznen pojavila v Ratečah, že junija istega leta pa na Jesenicah. Skupno je bilo v letu 1980 tako v Sloveniji okuženih že 29 občin. Strokovnjaki so med 3.414 živalmi, kolikor so jih tedaj preiskali, odkrili kar

Konec. Pripravil: Branko Vrhovec

NASA KOMUNA

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZD LJUBLJANA VIČ-RUDNIK – PREDSEDNIK ČASOPISNEGA SVETA dr. DESAN JUSTIN – UREDNIŠKI ODBOR: JANKO ČIRIČ, ALOJZ DOLNIČAR, STANE DROLJC, JANJA DOMITROVIČ – TEHNIČNI UREDNIK IVAN ŽITKO – GLAVNA IN ODGOVORNA UREDNICA JANJA DOMITROVIČ – TEHNIČNI UREDNIK IVAN ŽITKO – NASLOV – UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE, LJUBLJANA, TRG MDB 14 – TELEFON 221-191 ali 221-188 – TEKOČI RAČUN SDK: 50101-678-51168 – ROKOPISOV IN FOTOGRAFIJ NE VRAČAMO – TISK ČGP DELO, LJUBLJANA – GLASILO PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA V OBČINI BREZPLAČNO – GLASILO NAŠA KOMUNA IZHAJA TRITE-DENSKO V NAKLADI 30.